

כל פרשה - והארליכמן שלה מי בגד במי?

נמכר המיגרש ברווח נאה של כמאה וחמישים אלף לירות, שהתחלקו בין חווה לאשר ידלין. בפרשה אחרת העביר ידלין מיגרשים ברענונה על שם אחותו, שרה הרי, כאשר למעשה שניים ממיגרשים אלה הם שלו ושניים הם של חווה. מיגרשים אלה ניקנו בכספי התמורה לעסקת ראשון-לציון, שנחשפה כבר לפני ארבע שנים (העולם הזה 1849).

עיסקה נוספת שביחס אליה העידה חווה ארליכמן כי התחלקה בדמייהתיווך עליה עם ידלין, נוגעת לשטחי קרקע בנתניה, ליד מלון ארבע העונות, שנרכש על-ידי עורך-הדין ברוך גולדמן ב-3.5 מיליון ל"י. חווה קיבלה מקופת-חולים דמיתיווך בסכום של 35 אלף ל"י, בהם התחלקה עם ידלין. בעיסקה נוספת, של מכירת קרקע ליד בית-החולים בליינסון, היו דמיתיווך 50 אלף ל"י, גם בסכום זה, טוענת חווה, היא התחלקה עם ידלין.

מדוע, אם כן, הסכימה חווה לספר לחוקרים את כל הידוע לה על עיסקוניו של אשר ידלין? מדוע סיפרה על החלוקה שהתחלקה עמו בדמיתיווך בעיסקות המר-קרקעין השונות?

את התשובה לשאלות אלה ניתן למצוא בעדותו של אשר ידלין עצמו. בעת שנחקר במישטרה, היא עשויה גם להציג את חווה ארליכמן כנבגדת, ולא כבוגדת.

כאשר נקראה חווה ארליכמן למסור עדות במישטרה, הציגו לפניו קטע מעדותו של אשר ידלין. קטע זה התייחס לשאלת החוקרים בקשר למקורו של סכום בגובה 20 אלף ל"י, שהופיע בחשבוני-הבנק שלו, ושידלין לא יכול היה להסתיר כי התקבל מחווה ארליכמן.

לפי הסבריו של ידלין שילמה לו חווה סכום זה מפני שרצתה לנתק עימו את הקשרים, ולפצותו על הסכומים שנתן לה במשך כל תקופת יידידותם ההדוקה. כאשר קראה חווה ארליכמן את ההסבר הזה, היא רתחה מזעם, החליטה להשוף את האמת על מי שהיה ידידה הקרוב. כך הפכה חווה ארליכמן דמות-מפתח בפרשת ידלין. היא עלתה בבת-אחת מאלמוניות, הפכה אחת הנשים המפורסמות במדינה. אין זה מעמד נעים ביותר בהקשר זה, שכן מכמה וכמה עברים מופעלים עליה לחצים ואי-מים כדי להשפיע עליה לחזור-בה מעדותה.

נחווה בדעתה שלא לספר דבר שיהיה בו כדי להזיק לאשר ידלין. אומנם, בעבר טענה כי ידלין נהג כלפיה בצורה בלתי-אבירית ואף לא קיים כמה מהבטחות שנתן לה, אבל בכל-זאת שררו ביניהם יחסי-קרבה והם גם עשו כמה עסקים משותפים.

חווה לא נפגעה מכך שאשר, אחרי שנפרד מרעייתו דליה, בתו של אליהו גולומב ממפקד ההגנה, בחר לחיות ולהופיע בפומבי עם עורכת-הדין טליה ליבני. שכן, במשך מיספר שנים קשר אשר ידלין קשרים עם כמה וכמה נשים ששימשו אותו כמו חווה ארליכמן.

נראה כי אשר ידלין לא נהג לפי הכלל הידוע "עסקים לפני התענוג". הוא נהג לשלב עסקים עם תענוגות ותענוגות עם עסקים. וכך אירע שחלק ניכר מהעיסקות אותן חוקרת עתה המישטרה, קשורות בדמיונות של נשים שמילאו תפקיד בחייו הפרטיים הסוערים של הגיבור לשעבר מקיבוץ חמדיה.

היו אלה דמיונות-קש שהוא יכול היה לרשום על שמותיהן עיסקות-קש שלא היה מעוניין ששמו ייכרך בהן. כך, למשל, היו לאשר ידלין יחסי-קרבה עם יידיה טובה של אחותו, שרה הרי. היתה זו מלכה הרצברג, מי שהיתה מזכירתו של אריק שרון במפלגה הליברלית. מלכה ושרה הרי רכשו בשעתו במשותף וילה ברמת-יפולג, שבדרך לנתניה. קיימת סברה שחלקו של ידלין בווילה רשום על שם עורך-הדין חיים גושן, המופיע כבעל שלישי בווילה.

חווה ארליכמן נתנה את שמה לידלין כדי לרשום עליו דירה בבתי-ים, שנמכרה לאחר-מכן ברווח של 50 אלף ל"י מבלי שהיא עצמה ראתה את הדירה או ידעה היכן היא נמצאת. היא רק חתמה על מיסמכי הרכישה והמכירה שפרקליטו של אשר ידלין נתן לה.

חווה נתנה את שמה גם לרכישת מיגרש של קופת-חולים בנאות-אפקה, שנמכר לכאורה לאחיה, ש"הוא קטין, אורח ארה"ב. מיספר חודשים אחרי הרכישה

דמותה של אשה אלמונית הפכה השבוע אחת מדמוי יותיהמפתח בפרשת אשר ידלין. זמן קצר אחרי שנודע כי חווה (אולין) ארליכמן, מי שהיתה בעבר ידידתו הקרובה של אשר ידלין, מסרה למישטרה מידע מקיף אודר-תיו ואודות העיסקות שהיתה קשורה בהן עימו, נפתח גדה מסע-השמצה פרוץ.

האלמנה בת ה-36, אם לשני ילדים, העוסקת כמתוכנת בעיסקות בניכסידל-אידי, הוצגה בציבור כאהובה ניב-גדת שמצאה שעת-כושר כדי לנקום את ניקמתה במאהב שנטש אותה. היו כאלה שאף ניסו לייחס לה את התפ-קיד שמילא בשעתו ג'ון ארליכמן, יועצו של הנשיא ניב-סון, בפרשת ווטרגייט. "כל אחד והארליכמן שלו" טען אחד העיתונים, והמסקנה המתבקשת היתה: כשם שג'ון ארליכמן הכשיל את ניכסון בפרשת ווטרגייט, כך הכי-שילה חווה ארליכמן את אשר ידלין.

האמת היתה שונה. חווה היתה, עד לפני כשלוש שנים, אשתו של קבלן בניין, שהסתבך בתקופת המיתון ונפטר בהתקף-לב. בעודו בחיים היו בני הזוג ארליכמן, שהתגוררו בשיכון בבלי בתל-אביב בשכונת לאשר ידלין, מיוחדים עם ידלין. אחרי שהתאלמנה התהדקו היחסים בין אשר לחווה, וידלין הושיט לה עזרה בשעת מצוקה. הוא תמך בה, איפשר לה לקום על רגליה ולפרנס את עצמה.

לא היה צריך להשתומם על כך, חווה, בת עדות המיזרח במוצאה, היא אשה נאה מאד, נימצת, פיק-חית ובעלת קסם אישי רב. בעבודתה, כסוכנת-ביטוח של אחת מחברות-הביטוח הגדולות, היא רכשה לעצמה חוג גדול של מעריצים, אשר ידלין היה רק אחד מהם.

במשך תקופה מסויימת שררו בין השניים יחסי-ריעות הדוקים ביותר. אך גם כאשר התרופפו יחסים אלה, לא הפכה הנטושה המתכננת את ניקמתה בגבר

היא יא את של נשים קנאיות דעתן ודחפה אותן היתה אחת מהן. לחקירה רא- היא היתה

היא יא את של נשים קנאיות דעתן ודחפה אותן היתה אחת מהן. לחקירה רא- היא היתה